

MAGYAR KURIR.

Nr. 33.

Indult Bétsből, Pénteken, Október 21-dikén, 1831.

B é t s.

Ó Ts. K. Felsege méltóztatott Oct. 11-kén költ Kir. Végzésében Nagy Pestényi Mélt. Alsó 'Sigmund Urat, Erdélyországban Thorda Vármegyének Fő Szolga Bíráját, jeles érdemeinek tekintetéből Királyi Tanátsossá kegyelmesen kinevezni.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsói közönséges Ujság. Oct. 2-kán. Hivatalos tudósításhól tudjuk, hogy Brigadéros Gen. Stryjenski, ki a' lengyel seregben a' Reserva Lovasságot vezérelte ezen seregnél való minden további foglalatoságairól lemondván, egészen a' Tsászár kegyelmére bízta magát. Rozyccki a' mellette maradt egynehány Tisztekkel és köz katonákkal a' Gallitziai határookra vévén magát, fegyvereit letette.

A' Varsói Ujság October 4-ről jelenti: hogy a' magokat a' Tsászár hatalma alá a' lengyel tisztek és köz katonák száma naponként nevedik. — A' Lengyel ideigvaló Igazgató szeknek Elölülője, valóságos titkos tanátsos Engel Sept. 29-kén egy hirdetést adott ki: mellyben minden vámokat, az eleségért fizetendő adókat, úgy szintén Kirekesztőleg a' Kintstárt illető Dohány és tobak kereskedésről szöllő régi rendelkezéseket élőbeni erejekre és állapotjokra vissza állit.

A' burkus földre általment lengyel seregnék állapotja ez: General en chef Rybinski; a' General tisztikar feje, Gen. Lewinski; Generallieutenant, Dobiccki; Osztályos-Generalisok Dembinski és Woyczynski; Brigadéros-Generalisok, Muchowski, Ziemiencki, Sobierzynski, Wroniecki, Böhm, Oborski, Dluski; 3 gyalog-Osztályok, 12 gyalog Regimentekből, 6 Batteriákból. — 2 lovas Osztályok, 15 Regimentből, 6 Batteriából; 2 Reserva Artilleria 4 Batteriából; egy Artilleria-park és 1 minna-ásó Bataillon.

N a g y B r i t a n n i a.

Ámbár a' Felső Háznak a' Reform-Bill felől való végzése már tudva van; mindazáltal, mivel az ezen fontos kérdés felett tartott vitatások esmérete, nagyon interessans dolog; azoknak, mellyek közülök legnevezetesebbek folytatását ímé közöljük: — Gróf Greynek, legközelebbi levelünkben felbemaradt beszéde így folytatódik; Egész Britanniában közönséges lett a' panasz azon visszaélésekről, mellyek különösen a' mezővárosokban történtek, valahányszor Képviseleket kellett választani. Mindenek utálatlalt szemlélték az ekkor véghez ment szemtelen pénzel lett megvesztegetéseket; a' képviselői hivatallal való nyilvá-

nos kereskedést, és azt, melly szabadon nevezgetik a' mezővárosok tulajdonosai magok a' Parlamentnek tagjait. Az Újítás-Plánumban tehát ennek kellett figyelmetességünk első tárgyának lenni. Meg kellett határozni, „hogya mióta mező városoknak lehet Választási jussok.“ Itt találtunk olyanokra, mellyek semmiféle tekintetben nem választhattak a' Parlamentre tagokat, a' neveken és fekvéseken kívül semmijek, egyéb nem lévén azon mező városok között, mellyek valaha Tagokat küldöttek a' Parlamentbe. Ezeket tehát, mellyek 111-re mennek, a' Választási-justól (az 1821-diki népszámlálás lévén ezen dologban sinórmértékünk) egészen megfosztottuk. A' második rendbeli mező városoknak már nagyobb volt a' népesség, ezekről azt határoztuk, hogy a' régi két tagok helyett, egyet küldjenek. Az itt történt veszteség 41-re megyen. Veszett tehát a' Parlament, ha még azon két Képviselőket ide számláljuk, mellyek Weymouth nevű mező várostól évették, mindössze 154 Tagokat. Ezen veszteség pótlására a' Grófságok 64; tizenkét olyan Városok pedig, mellyeknek eddig Képviselőik nem voltak 24; ismét más huszonnyóltz Városok ugyan annyi új tagokat fognak a' Parlamentbe küldeni. Az új választási jussok 118-ra menvén veszt az Alsó ház 56 tagokat. Innen láthatják az Urak, hogy sem a' Grófságok sem a' szabad jószágok nem vesztettek ugyan semmit, tsak hogy: ha ezen utolsóknak 10 Font Sterling jövedelmek nints, tulajdonosaiknak Választási jussok nem terjed ki egész életekre. Meghatározattak a' Választási-jussok az árendás jószágokban is, de mind ez, mind az élbeniek úgy, hogy, — alaptételünknek megfelelőleg — a' Parlament tagjainak választása szabad legyen. Második tárgy, mellyre a' Ház figyelmetességét függesz-

tem: a' Grófságok elosztása. Tudom, hogy a' billnek ezen részét az Aristocraták tüzesen fogják ostromolni, de a' felől is meg vagyok győzöttelve, hogy utóljára ennek helyes voltában sem fog senki kételkedni. Az említett két fő dolog kívül, melleleg azt a' módot is meg fogja a' bill határozni, melly szerint kell a' Választandókra való voksolásnak, a' Választók szabadsága megsértése nélkül megadni. Imé ezen plánomokról való határozásra vagynak Uraságok öszvehíva. Constitúciónknak legelső alaptétele az, hogy a' választás szabad és törvényes legyen. Ugyan merné e' valaki a' XIX-dik században óltalmazni azt a' durva visszaélést, hogy a' Parlamentom tagjai egynéhány gazdag emberek válaszsszák. A' britanniai Constitutio lelkével az, sem a' theoriában sem a' Praxisban meg nem állhat. Az előttünk élt legderekabb Férjfiak, mint Pitt's a' t. úgy nézték azt, mint durva visszaélést, és olyan valóságos fenét, melly a' Constitutio életerejét megemészti, 's a' melly a' nép szabadsága, ezen Ház bátorsága és a' Thronus megmaradása alá vermet ás. Nem újítódik e' meg minden ülés kezdődésével ez a' parantsolat; hogy a' Pairek magokat, az Alsóház tagjainak választásába ne avassák? És ez ellent nem állván, merné e' valaki azt állítani, hogy a' Pairek vehetnek és adhatnak ülesek a' Parlamentben? Második alaptétele Constitúciónknak az, hogy senkire, tulajdon Képviselőjén kívül más adót nem vehet. 'S ebben a' tekintetben az Alsóház különös jussához (privilegium) állhatatosan ragaszkodik, 's a' viláért meg nem engedné, hogy ez a' Ház, az Adókat illető billjein tsak legkissebbet is változtasson. Vallyon nem ellenkeznék e' a' Parlament tagjainak a' Pairek által való kinevezése ezen alaptétellel? vallyon nem a' legtörvénytele-

nebb tselekedet volna e' ez? — Ezután azt mutatván meg hosszason a' Gróf, hogy Skotziában, melly tökéletlen a' Képviselei-Systema, kéri a' Házat, a' Paireket azon jobbítások elfogadására, melyeket a' Bill a' Constitutionnak ezen és más részein tett, kéri továbbá, győződjenek meg a' felől, hogy ezen dolog néki nem gyűlölséget, hanem tiszteletet fog szerezni; hogy azon befolyás, melyet úgy birnak mint Földes Urak és Tisztviselők, nemtsak meg fog náloktovábbra is maradni, hanem szemlátomást fog nevedezni, ha a' Bill keresztül megy, ellenkező esetben pedig, ellenkező következtetéseket várhatnak; 's midőn azt mondja, hogy az Ország lakosi 9/10 részének kívánságát töltik be, a' bill elfogadásával, (így folytatja beszédét), ne hidjék az Urak, hogy ha ezt a' Billt visszavetik, egy másik, szorosabb határok közé szorított bill fog eleikben terjesztetni. Szükség, hogy vagy ezt a' billt fogadják el az Urak, vagy készen tartásuk magokat arra, ha sokkal veszedelmesebb Rendszabásokról lesznek kényszerítve tanátskoznia. Mi indította a' velem ellenkezésben lévő nemes Hertzeget Wellington a' Catholicusok Emancipációjának előhozására? Vallyon nem megváltoztatta e' azoknak jussokról való vélekedését? Valamint az alsó háznak az az igen nagy betsületű Tagja Peel Ur, a' kinek befolyásánál és tekinteténél csak a' Nemes Hertzegé volt nagyobb. Abban való bizodalomokban, hogy az Emancipatiót, az arra megért idő és az emberek köz kívánsága sürgeti, nem inkább ragaszkodtak e' a' nevezett Urak feltételekhez? Nem vádolták e' ezerszer a' nemes Hertzeget azzal, hogy maga magával ellenkezésben van? A' Reform billre nézve éppen úgy nints nekem okom arra, hogy magamat gondolkozásom megváltoztatása alól mentsem; de ha ez az

eset adná is magát elő, én is a' nemes Hertzeg példáját követvén, a' nép bizonyos kívánságához támaszkodnék. Mikor Peel az Emancipatio-billjét az alsó ház elébe terjesztette, azt jegyezte meg, hogy a' nép gondolkozásában olyan változás esett, hogy az Igazgatóséknak magát tovább annak ellene szegezni lehetetlen. Legjobb mérték és a' Constitutionnal leginkább megegyező út, azt vizsgálni, hogy a' legfőbb Grófságok és Városok Képviselei az illető kérdéstről hogy voksolnak. — Itt a' Gróf az Alsó Háznak az Emancipatio és a' Reform-billben adott voksainak számát összehasonlítván, midőn látja, hogy hasonlíthatatlanul több a' Reform bill mellett lévő voksok száma, a' közönséges vélekedésben bizván, kéri a' Házat, hogy midőn a' Billt vissza akarják vetni, erről (a' közvélekedésről) ne felejtkezzenek el; — 's ez után így beszél: Azt szokták mondani, Uraim! hogy engedni semmi módon nem kell, mert ha az ember egyszer elkezdte az engedést, vége hossza nints többé a' kívánságoknak. Ez a' régi Tanítás, mellynek mind a' régi mind a' mai időbeli historiában sok szerentsélen következtetéseire találunk. Vallyon az engedés buktatta e' meg az elébbeni Frantzia Királyságot? Ha Frantzia Országának volt Fejei és Kormányozói azt csinálták volna, a' mit Uraságtoknak én most ajánlok, ha azok a' Nemzet kívánságának és az Idő lelkiének engedtek volna, Frantzia Országának thronusáról a' Király familiája soha le nem vettetett volna. Igen is, sok historiai tetteket más-képpen magyaráznak az emberek. Azt kerdik nevezetesen az Irlandiai emancipációról, hogy mi volt abban a' nyereség? Abból, hogy Irlandia sorsa még most is szánakozásra méltó, nem a' következik, hogy nem kellett volna az Emancipatiót megengedni; hanem csak

az, hogy az későn történt. Ha az Emancipatio ez előtt 20—25 esztendővel engedte volna meg, mikor t. i. azt a legokosabb és tapasztaltabb Status emberei ajánlották, most Irlandia a' jóllételnek egyenlő grádsán állana az Ország egyéb részeivel. A' nép okos kívánságának ellene állása által lehet annak erejét kitanulni, és látni, miképen emelkednek annak jussai; de ha egyszer kívánsága tsakugyan megadódott, az engedést, politica ellen való rendszabások ne kövessék. Ez történt Irlandiával, 's abban én már akkor ellenkeztem és ez az a' mi az engedésnek engesztelő erejét nagyon megkisebbité. Azért mondom, Uraim! hogy annak idejében és kész akartva engedjenek, 's tselekedjék, hogy az Ujítás Törvényesen igazságszerént ne pedig kitsikart alku kötés capitulatio által essék meg. Ne felejtsek el, hogy ezt a' Billt a' Király ajánlotta az Uraknak; hogy az, az Alsó-házon, a' voksoknak szembatűnő sokságával ment keresztül, és hogy azt számtalan, még pedig tiszteletre méltó módon írt kérévelek kívánják. Ha tsak ugyan ellene szegezük is az Urak magokat a' Nemzet közkívánságának 's a' Billt vissza vetik, bár nagy legyen is az azt visszavető voksok száma, hidjek el, hogy a' nép kívánsága nevededő árjának nem sokáig birnak ellent állni. Ne bíztassák magokat az Urak azzal, hogy a' zajt, valami kisebb erejű rendszabás meg fogja erőtelensíteni. Én mint egy szabad Status polgárja, ki érzi azt, hogy a' rend és szabadság egymással szorosán öszvevagynak kaptsolva, és mondom, magamat minden, még a' legkisebb erőszaknak is ellene szegezem, — mint Igazgatószék tagjának, kötelességem a' tsendeséget fenntartani; mint polgár pedig, mint a' törvénytévő hatalomnak és Igazgatószéknek tagja, mint ember, és mint

Status embere kötelezettem a' Viszszavetés következeseit szemügyben tartani; 's ámbár én, — mint a' nemes Hertzeg az ő rendszabásairól állítá, — nein hi szem hogy a' Viszszavevesből polgári haború következnek, azt azomban meg kell vallanom, hogy Hazámat és ezt a' Házat a' következendőkötől nagyon félttem. Különösen pedig a' Pap Urakat kérem, hogy fontolják meg, mit tselekesznek. Az Ország fő Papjainak nagyobb barátjok nálam nintsen, de ha ő miattok fog a' bill vissza vetődni, keserves lesz az ő állapotjuk. Már egyszer értették az időnek intését, tudják meg, hogy a' Nemzet szemei ismét reájok vagynak függesztve. Akármilyen sors éri a' billt, nekem 's miniszter társaimnak mindegy. Megmondtam, ismét azt mondom, hogy vagy meg áll a' Bill, 's azzal együtt én is, vagy azzal együtt én is megbukom. Hivatalomban való megmaradásom attól függ, hogy lesz e' még előttem valami okos kinézés, ezen rendszabás kivételére, a' mellyhez engem leköt a' betsület és a' Hazám 's Fejedelmem eránt való kötelesség. Reményilem, hogy szükségésnek fogják az Urak látni, az azon rendszabásra való voksolást, melly azon kívül, hogy veghetetlen sok jót szerez, általa száma nélkül való szerentsétlenségek fognak elháríttatni. — A' Gróf Grey beszédje végződésével, a' Lord Cancellarius ezt kérdezvén: hogy a' Bill másodsor felolvastassék e'? Lord Wharcliffe azon ajánlással állott fel, hogy azt egyenesen vissza kell vetni. „Különös dolog, úgymond, Wharcliffe, hogy a' nemes Grófnak egész beszédje, mostani polgári alkotmányunk hijános voltának festésével fordul fel, azon változások oltalmazásáról pedig mellyeket javasol, egy ígét sem szól előttünk. Abban az esetben, ha tsakugyan elfogadják az Urak ezt az Uj Constitu-

tiót, mondhatom, hogy a' jelen Igazgatás formája, melyet a' Király, a' Lordok és a' Köznép tesznek, nem fog együtt maradni, hanem a' Törvénytevő hatalomnak ezen 3 ágai között egynék szükségképpen külön kell válni. Nem elég tehát a' mostani Systema hijánosságát fessegetni, hanem meg kell mutatni azt is, ha valyon a' segedelem, a' mi az előadás szerent annak hézakjain akar igazítani, nem fog e' maga után nagyobb fogyatkozásokat vonni. — Itt nemelly fogyatkozásokat esmér el a' Lord, 's megvallja, hogy azokon igazítani jó volna, de nem úgy mint azt a' Ministerek akarják. — A' Ministerektől ajánlott Billben minden hatalom az Alsóházban fog egyesítettetni, a' midőn a' felső Ház csak olyan lesz mint az Arithmetiában a' Tzifra (nulla 0), sőt magának a' Koronának is Praerogatívái veszedelemben forognak. (nagy tetszés az Opposition). Csak ez az újítás menjen keresztül, addig még nem állapodnak a' Minister Urak, míg azt nem látják, hogy a' Törvényhozó hatalom 3 ágai között egészen felesleg való. — Ez után a' beszélő azt akarta meg mutatni, hogy ötlet a' Reform-bill vissza vetésében semmi személyes Interesse nem vezérli; valamint azt is, hogy a' Reform-bill mellett való buzgás éppen nem olyan közönséges az Országban, mint azt a' Házal akarják elhítenni. Végre kijelenti, hogy mivel a' Billnek olly hirtelen való visszavetése talán az Alsóházat megsérthetné, azt (t. i. a' Bill visszavetése keréken való kimondásának ajánlását) visszahúzza 's rajta ezen igazítást teszi, hogy a' Bill hat hónap múlva olvastassék fel másodszer, (a' mi udvarisabban szólván, annak valószínűsége visszavetését teszi). A' Reform-billnek bizonytalan sorsa miatt mindennek igen nagy várakozásban vagnak;

előle minden órában különböző hírek szárnyalnak. A' meghatalmazások miatt az Oppositio voksaik számosabbak mint a' Ministereké. Magok azok, kik a' Ministeriumnak legtüzesebb pártfogói sem merik részlekről a' voksaik számát 3 nál 6 nál vagy 1-nél többre tenni. A' Borsében nagy a' mozgás, a' pénznek változó folyamata emelkedik. Ennek a' mint mondják oka, azon nyilatkoztatás, mely Lord Greytől került; hogy az Igazgató szék, minden Constitutionalis eszközöket használni fog, hogy az ideig való vissza vetés esetében, — a' mi bizonyosabb mint nem, — a' Bill sorsát bátor-ságba helyeztesse.

Courier Oct. 3-kán: Hillyár Kapitány vezérlete alatt Dünenben egy kis hajós sereg gyülekezik. Ennek rendeltetését közönségesen, nagy egybefüggésben gondolják a' Belgák és Hollandusok dolgával lenni, azért mert a' fegyverszünet vége, mely 10 dik Octoberre esik közelget. Azon Anglus hadihajó, mely a' mint tudva van Portugalliába a' britanus alatt való őltalmazására nem régen küldődött el, a' Tajóra megérkezett.

Courier Oct. 8 kán: A' Ministerek jövődöbeli lépéseiről sokféle hírek kerengenek; a' többek között legközönségesebbet: hogy a' Hertzeg Richmond Elölülése alatt új Ministerium fog formáltatni, mely a' Házak elébe mérséklettebb formában fogná a' Reform-billt terjeszteni. Azt is beszélnek, hogy a' Király a' Parlament üléseit felfüggesztette; 60 új Paireket nevezett, a' kik között vólnának a' legöregebb fiai, azon Paireknek, kik a' jelen Bill mellett vok-soltak.

Frantzia Ország.

(Folytatás.) A' Követek Kamarájában Sept. 30-kán, Perier így folytat-

ja beszédét: Vezesse és könnyebbítse az Uraknak ezen tárgyról való tanátskötéseket, az érintett dolgon kívül, 1-ör ezen jegyzés, mellyet az Uraknak elő mutatok és a' mellyből megláthatják a' különböző Nemzetek közzül hozzánk folyamodtaknak állapotjokat és tartózkodásuk helyét; 2-szor ez a' tábla, melly azoknak számát eleitől fogva, és a' számokra ahozképest rendelt segedelmet adja elő. De minekelötte az Igazgatószék a' Kamarától ezt a' segedelmet kíváná, azon okokra fog annak figyelmetessége vonattni, mellyek ezen kívánságot megindították. Sokan azt mondják, hogy mi ezen hazájokból kiköltözött személyeket Politikából pártoljuk. Nem Uraim! nem, egyedül az emberiség az a' mi minket ezeknek partolására óltalmazására és segítésére szállít. Ezzel Frantzia Ország csak egyedül a' szerentsétlenségnek akart segítő karokat nyújtani; a' mikor azután a' szerentsétlenség köteleztetik, a' jótéményért való háládatosságra. Mellyre nézve szükség magunkat tőlünk kitélhetőképellen elleneszegezni mindazon illetlen magyarázatoknak, mellyek Nemzeti bőkezűségünknek vagy valami politikai Charactert tulajdonítanak, a' mivel az nem bírhat, nem is kell neki bírni; vagy a' szerentsétlenségnek, melly egyedül való tárgya ezen tselekedetünknek, olyan jussokat adnának, mellyeket el nem esmerhetünk, a' nélkül hogy azoknak alkalmatlan és káros következése ne legyen a' közönséges rendreszintügy, mint a' Status kintsere nézve. Vigyázzunk, hogy ezen segedelmet valaki, valami propaganda sereg számára rendesnek tetsző fizetésének ne tartsa, a' melly sereg olyan különböző nyelvű zsoldosokból áll, kik minden birodalomban el vagynak osztva, és nem a' hazafiúságra nézve szüntelen szent nemzeti zászló, hanem a' Revolutionak

cosmopolitai kenyereskosara körül se reglettek öszve. Frantzia Ország egyedül csak a' Frantziák hazája! Nem igaz tehát, a' mit némellyek mondanak, hogy Frantzia Ország ma belgákból, hólnap olaszokból, hólnap után pedig spanyolokból állana, egyedül csak Frantziák teszik azt, és mint Frantziákból álló Ország, jóltévő 's másokon segíteni kívánó, a' mi az ő részéről csak érzés vagy indulat, és éppen nem valami Systema. A' Frantzia Ország politikájának Uraim! még csak tetszőleg sem kell magára azt a' nem igaz fényt venni, melly szerént az, valami Propagandát pártolna; és azoknak, kiket segítettünk, szerentsétlensége, maga bizonyosága Frantzia Ország szemes magaviseletében. Oh de keserves fájdalom volna Frantzia Országának az, ha ő olly sok emberek szerentsétlenségének oka lett volna. De szerentsére, lelkiesmérete ötöt soha sem vádolja. Frantzia Ország, mint Nemzet, csak azt tsinálja, a' mit különkülön minden Frantzia ki előtt a' szállásadás béli juss szent, az idegen számkivetettekkel tselekednék. A' hazájokat oda hagyottaknak is a' Frantzia igazgatószék eránt való kötelességek, éppen az, a' mire azokat, azoknak vendégszeretete kötelezi, kik őket befogadták, nevezetesen az illendőség kötelessége, mellyet már magában minden betsületes érzésű ember tiszteletben tart. Beszédem tárgyának ezen része Uraim! igen fontos előttem, azért hogy okát adjam azon előrelátó rendszabásoknak, mellyeket az Igazgatószéknek, bizonyos emberekre nézve némelly helyeken elő kellett venni, és hogy azon levelezőknek, kiket az Ujságok olly sokszor emlegetnek illetlen magok viseletére az Urakat figyelmetesekké tegyem. Ismét megújítom Uraim! elebbeni mondásomat, hogy t. i. most midőn új áldozatot akarunk

tenni, föbenjáró dolog annak lelkét jól meghatározni és határait megállapítani. Sajnálom, hogy némely hazájokat elhagyott személyeknek illetlen magokviselelkénszerit bennünket ezen határszabásokra. Fájdalommal kéntelenítetem a Kamarának jelenteni, hogy azok között, kiknek az Urak pénzbeli segedelmet nyújtottak és fognak nyújtani, némelyek, a Párisban és Perpignanban közelebb történtzendülésalkalmával fogságba tettek. Vagynak igen is, a kik a mi hazánk törvényeit, a közönséges rendet, a mi külső egyben köttetésünket, a háládatosságot és azon kötelezetéseket, melyeket a Frantzia Igazgatóság az ő nevében és hasznokra tulajdon Országoknak Igazgatóságkével fenntart, illendő tiszteletben tartják. Minél inkább rajta vagynak pedig némelyek azon, hogy ezt a külső Országok és a mi Igazgató székünk közt lévő egyben köttetést formájából kivéven tsuda színbe öltöztessék, annál inkább kéntelenítetünk mi annak határait szorosán megszabni és nyilván kimondani azt, hogy az Urak ezen hazájokból kivándorlottak eránt való részvételének semmi politikai indító oka nintsen. Ezen áldozatok hatáira nézve, melyeknek a finansziát illető megállapítása az Urakat illeti, kétség kívül azt fogják ítélni, hogy azok, az Urak tanácskozásainak mindjárt elébe terjesztendő Törvényjavallat által, előre levagynak rajzolva. Ezen költségeket minden kétségen kívül az említett hazájokból kivándorlott személyek magok visellete, a Rendnek viszszaállítása, és a minden Nemzetek és Igazgatóságok egyetértő igyekezetek Főtárgyának a Békesség systemájának meghosszabbítása és megerősítése fogják lassan lassan eltörölni. Mi nagy reménységben vagyunk a felől, hogy ezeknek a kivándorlottaknak, tulajdon Interestéjük szívekre fog-

ja kötni a magok és a mi erántunk való köteleességeiket; és hogy senki arra, Istent tudja mitsoda nyomási patriotismus nevében, reá nem megy, hogy azoknak szívéből kitörölje azt a forró kívánságot, melly szerént lesznek még egyszer olyan szerentsések, hogy hazájokat ismét meglátják. A mi minket illet, mi azon soha sem fogunk igyekezni, tudván azt, hogy ebbeli legnagyobb igyekezetünk is füstbe menne; hanem azt tartjuk köteleességünknek és minden erőnket arra fordítjuk, hogy nekik az ő igazi és valóságos hazájokat vissza szerézzük és vissza adjuk.“ Itt Perier Ur, a Ministeriumnak azon lépéseit beszéli el, melyeket az Olasz Országban a legújabb időkben onnan kivándorlott Személyek mellett tett. Nevezetesen, hogy azoknak számára az Amnestiát és azon Feltételeket, melyeknél fogva azok hazájokba vissza mehetnek, ki eszközölte. Meg mondja továbbá Perier Ur azt is, hogy ő, ezután mit tselekedett. El küldötte nevezetesen azon feltételeket Frantzia Országának minden Praefectusaihoz, azzal a meghagyással, hogy azokat az illető Személyeknek t. i. az Olaszoknak az aláírás végett terjeszték elébe és a kik az aláírás által magokat azoknak megtartására kötelezik, azoknak útilevelek adattassék ki. A kiknek ezen feltételeknél fogva a hazájokba való viszsza menetel megengedődött, és azt elfogadni nem akarják, ezekről az a Minister vélekedése, hogy mint önkéntes kivándorlottaknak, a közönséges segedelemhez sammi jussok nintsen. — Az Ollyanokra nézve pedig, kik az Amnestiának részesei nem lehettek, azt tette a Minister, hogy a Praefectusok által, megeskettette mind azon törvényekre, melyek a Frantzia alatt valókat kötelezik, és azt tartja (a minister) hogy ezzel azokat az idegeneket meg nem kis-

sebbítette. „Egyébbaránt Uraim! így folytatja tovább Perier beszédét: Valamint minden Országnek, úgy a' miénknek is vagynak olyan környülállásai, mellyekszorosán megkívánják, hogy tsak az olyan hazájokból kivándorlottaknak nyujtsunk segedelmet, a' kik hazájokba való vissza térés által veszedelemre tennék magokat ki. Bártsak e' lenne a' Kamarának is vélekedése, és bár tsak az ő határozását megelőző vitatások által, meghatalmazna bennünket arra, hogy a' szerentsétlenek számára rendelt segedelmet ezen értelemben és határok között használhatnánk, a' nélkül, hogy különös makattségéből valami politikai eleddelt akarnánk adni

B é t s.

Béts belső és külső városaiban, Cholera-ban Oct. 17 kén déltől fogva:

Oct. 18 dikán délig megbetegedtek 64-en; kigyógyúltak 22-ten, meghaltak 51 en.

Oct. 19 dikén délig megbetegedtek 69 en, kigyógyúltak 24-en, meghaltak 41 en.

Oct. 20 dikán megbetegedtek 69-tzen, kigyógyúltak 27-en, meghaltak 36-an.

E' szerént, Sept. 14-ke óta eddig megbetegúltak 2678 an, kigyógyúltak 1151 en, meghaltak 1258 an, betegek még 289 en.

M a g y a r O r s z á g.

Ő Ts. K. Felsége a' Posonyi Ns Káptalan Tagjainak azt a' kegyelmet engedvén, hogy mindnyájan bizonyos tiszteltbeli jegyet viselhessenek; ezt Ő Felségének legközelebb tartott Neve napja Innepén egyenként osztotta ki a' megtisztelt Tagoknak Goizes'ti Madarassy Ferentz Ansairai felszentelt Püspök Ő Nagysága; melly napnak nevezetességét azzal kívánta a' megtiszteltetett Ns Káptalan nevelni, hogy 250 forintot adott által a' Városi Fő Tisz. Plebánus Úrnak, a' Cholera által szüléiket vesztett árvák felsegállítására.

A' pénz folyamat October' 20-kán; közép ár: A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 82 — Az 1820-béli sorsosok, — — Az 1821-béli hasonlók, — — Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 45 for. keltek, mind Conv. A' Bank-Aktziák keltek 1042 for. ton Conv. Pénzben.

Eloszlattatván már Austria és a' két Magyar haza között a' Kordonok és Contumatziák, keresztül lyuggatás nélkül küldhetjük 's el is kezdjük küldözni Tisztelt Olvasóinknak: a' N e m z e t i J ó l l é t r ö l írtt megígért munkátskát borítékkal együtt, melly 6 árkus 's mellette B e r e g h és S z a b o l t s Vármegyék M a p p á i t egyszerre, kettős petsét alatt. De mivel sem a' tsemóknak nagyra nevedések, sem a' petsétlés munkája nem engedné, hogy az elküldözés kevés postanapokra szorítottassék; egy egy posta napon 70-80-nál többet el nem küldözhetünk. Így a' jövő Dec. végeig minden Erdemes Olvasóink vehetik az említett toldalékokat.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)